

עמ"ת 10902/11/20 - תאופיק ابو רומי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 10902-11-20 ابو רומי(עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוורר	תאופיק ابو רומי (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום לטעבורה בעכו (כב' השופט אסתר טפנה גradi) בתיק מ"ת 20-05-12740 מיום 2.11.20

1. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהייה בזמן פסילה, פקיעת רישיון נהיגה (מעל שנתיים), נהיגה ברכב ללא ביטוח.
2. ביום 20/5/28 הורה בית המשפט קמא על העדפת חלופה; בערר שהוגש שהובא בפני, המלצה לצדים כי חלף המעצר המשמי ימצא העורר במעצר באיזוק; המלצה זו התקבלה.
3. ביום 20/6/3 הומר מעצרו ממשי של העורר למעצר באיזוק.
4. בחלוּף חדש הוגשה בקשה לעיון חוזר וזה נדונה ביום 20/7/27; ביום 20/7/28 דחה בית המשפט קמא הבקשה לעיון חוזר, אך הקל קמעא על מגבלות החירות ופתח חלון "התאזרחות" בן שעתיים ביום. בית המשפט קמא ציין כי לא חלף זמן ניכר, גם לא חל שינוי נסיבות, וממילא לא הוכיח העורר כי פחתה מסוכנותו.
5. ביום 16/9/20 פנה העורר לבית המשפט קמא שניית, וביקש לאפשר לו "חלונות" לשם ריצוי עבודות שירות אשר נגזו עליו בת"פ 12918-07-17. בירור הנושא התעכב לאור קבלת תגבות כאלו ואחרות; הדיון נשמע ביום 28/10/20.
6. עיקרי טענות העורר כי הפיקוח המסופק במסגרת השירות מבוצע ע"י השב"ס, ועל כן יש בכך

להקנות מסוכנות העורר. עוד ציין העורר כי בית המשפט המחויז אשר גזר על הנאשם עבودת שירות עשה כן לא בצד, מתו שסביר כי מדובר בעונש הראו' בנסיבות העניין; עוד ציין ב"כ העורר כי מעצר אינו אמור להיות מקדמה ע"ח העונש.

- .5. ביום 2/11/20 ניתנה החלטת בית המשפט קמא; בית המשפט קמא ניתח פסיקה דומה וצין כי ככל עונש ריאצי עבודת שירות אינו בגין נסיבה המצדיקה הסרת אייזוק; בית המשפט קמא קבע כי לא השתנו נסיבות, ואין גם בחילוף הזמן להצדיק אייזוק (בין היתר כי התמשות ההליך אינה מהותית). בית המשפט קמא כי לטעמו מסוכנות העורר לא פחתה, ומשכך, אין מקום להסיר האיזוק.
- .6. החלטה זו היא שביסוד העורר. שמעתי טענות הצדדים ארוכות; ב"כ העורר חזר על מרבית טיעוני מבית המשפט קמא; המשיבה סמכה יתרותה על ההחלטה בבית המשפט קמא.
- .7. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא, גם אם פירושו של דבר כי העורר ידרש לרצות עונשו במאסר.
- .8. בסיסם של דברים השאלה אם היה מקום לדון מחדש בתנאי הגבלת החירות, וגם אם כן- האם יש מקום "לפתח חלונות", או להסיר האיזוק, באופן המאפשר ביצוע עבודות שירות.
- .9. אשר לשאלת הזכות לקיום עיון חוזר- קבע בית המשפט קמא כי לא השתנו נסיבות, המצדיקות עיון מחדש; בנוגע לחילוף הזמן, מצא בית המשפט קמא כי התארכות ההליך רובצת בעיקר לפתח ההגנה, עקב חילופי יצוג, ועל כן אין בהતארכות ההליך כדי להצדיק עיון חוזר; לכאהר די היה בכך לדוחות הבקשה.
- .10. גם לגופם של דברים - מצא בית המשפט קמא כי יש לדוחות הבקשה; כידוע, יצאה לעבודה אינה עולה בקנה אחד עם מעצר באיזוק (בש"פ 17/77); פתיחת חלונות לשם יציאה לעבודה הנה נדירה שבנדיר.
- .11. בין אם מדובר בהסרה או במציאות נדירה כאמור, לשם פתיחת חלונות, יש להראות כי מסוכנות הנאשם פחתה; הנטול להראות פחתת מסוכנות זו מוטל על הנאשם (בש"פ 16/966 **זידאן נ' מ"י**). אגב- דרך המלך להראות כי מסוכנות פחתה הנה הזמנת תסוקיר (בש"פ 8217/19 **מ"י נ' עתמונה**)
- .12. לא רק שבמקרה דין לא הוכחה פחתת מסוכנות, אלא שהדבר המרכזי שהשתנה מאז הגשת כתב האישום ועד הדין בבקשת לעיון חוזר- הנה הרשות העורר בעבירה נוספת, בבית המשפט המחויז בחיפה- תקיפה בנסיבות מחמירות; גזר דין של העורר ניתן בהתחשב בפרק הזמן מאז האירוע, בסוללה שנערכה ובהעדר עבר פלילי לעורר.

- .13. ברי כי הרשות העורר אינה מלמדת על פחיתה סיכון; אם בכלל, מלמדת היא את ההפר.
- .14. אשר לטענה בדבר "פיקוח" השב"ס- בטענה זו אין ממש; אכן, ביצוע עבודות שירות נתון לפיקוח שב"ס; עם זאת אין מדובר בפיקוח הדוק, אלא ביקורת המבוצע מעת לעת; הביקורת הנה שילקיים כלים, ולא בדומה למעצר באיזוק, ביקורת הדוקה יומיומית.
- .15. הבה נבחן מיהו העורר המבקש אמון בית המשפט- מדובר למי הנהג משנת 2014, וצבר לחובתו הרשותות קודמות, בינהן בנהיגה בזמן פסילה; כנגד העורר תליי ועומד מאסר מוותנה חב הפעלה של 6 חודשים; זהה הפעם הרביעית בה העורר נהוג בפסילה; זהה הפעם השלישייה בה נהוג העורר בפסילה בתחום התנאי התליי כנגדו, לכארה.
- .16. עבירות הנהיגה בפסילה, לכארה, התלוויות כנגד העורר- בפרק זמן של שלושה חודשים בלבד-
26/5/20, 9/4/20, 5/3/20.
- .17. נתונים אלו למדו על קשיי ממש ליתן אמון בעורר, שכן זה אינו מכבד צוין בית משפט, ומאסר מוותנה אינו מרתייעו; נתונים אלו הביאו לכך כי נקבע שגם אם העורר לא ישנה במעצר, הרי נוכחות מסוכנותו יש להויתר במעצר באיזוק. מאז, הדבר המרכזי שהשתנה הנה הרשעה בעבירה חמורה. כאמור- לעת זו לא הזמן תסקיר הליך טיפול- הדבר היחיד שהשתנה הנה הרשעה בעבירה חמורה. כאמור- לעת זו לא הדבר המצדיק הסרת (בש"פ עתמנה לעיל), לא הוכחה פחיתה במסוכנות, אלא ההפר, ולמעשה אין דבר המצדיק הסרת האיזוק.
- .18. לעורר אין זכות מוקנית לבצע עבודות שירות; שם שהפקעת עבודות שירות יכולה להתבצע ע"י הממונה, ואין בכך סתרית פסק דין של בית המשפט המחויזי, אך הורתת איזק בשל העדר הוכחה של פחיתה סיכון והעדר אמון בנאשם, אין בגדר סתרית פסק דין של בית המשפט המחויזי.
- .19. זאת ועוד- העורר עצמו לא טרח לגלוות אצנו של בית המשפט המחויזי, בעת מתן גזר הדין, כי הוא מצוי במעצר באיזוק; העורר ידע להלן על תנאי עת ביקש להשיב לו ערובה שהפקיד, אך לא הזכיר ولو ברמז הסתרה בין מצבו באותה עת ובין גזר הדין.
- .20. בנסיבות אלו, משסביר בית המשפט קמאמ כי מדובר בעורר שמסוכנותו גבוהה, ולא ניתן לחת בו אמון המאפשר הורדת האיזוק, אין מקום להתערב בהחלטתו; העורר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.